

سرکوب نیروهای ملی- مذهبی را قویاً محکوم می‌کنیم

در شامگاه ۱۸ فروردین ما ۱۳۸۰، پیش از ۴ نفر دیگر از شخصیت‌های ملی- مذهبی، آقایان طاهر احمدزاده، مهندس صباغیان، مهندس منصوریان، مهندس نعیمی‌پور، مهندس محمد توسلی، دکتر غلامعباس توسلی، مهندس ابوافضل بازرگان، مهندس مصطفی‌مسکین، دکتر علی‌اصغر عرومی، مهندس ابوالفضل حکیمی، دکتر بنی‌اسدی، احمد سدر حاج سید جوادی، فضل الله صلواتی، رضا تهرانی و دستگیر و روانه شکنجه گاههای بی‌نام و نشان جمهوری اسلامی شدند.

هدف از یورش به نیروهای ملی- مذهبی، حذف آنها از صحنهٔ سیاسی‌کشور و مختنق تر کردن فضای سیاسی است. این اقدام نه نشانهٔ قدرت که از موضع ضعف و از سر استیصال صورت گرفته است. جریان ولایت فقیه امروز در پرتو جنبش رویه رشد مردم ایران، از سایهٔ خویش نیز به هراس افتاده است. ته‌احم به کسانی که در بیست و دو سال گذشته یا در حکومت بوده و یا به شکلی غیررسمی فعالیت آنها تحمل می‌شده و با وجود محدودیت‌ها و موانع فراروی‌شان، بر فعالیت در چهار چوب قانون اساسی تاکید روشنی داشته‌اند، یکی از دلایل بارز این ترس وحشت است. در این میان اصلاح طلبان حکومتی نیز با سیاست "آرامش فعال" خود، ابتکار را به دست حریف داده‌اند تا باستفاده از این "آرامش"، اسبهای ارابه سرکوب را فعالانه به پیش‌تازند و به نام قانون، خشونت تمام عیاری را بر جامعه تحمیل کنند.

ما دستگیری نیروهای ملی- مذهبی را قویاً محکوم کرده و خواهان آزادی فوری تمامی دستگیر شدگان هستیم و همهٔ نیروهای سیاسی، مردم آزادهٔ ایران و جامعهٔ بین‌المللی را به مبارزه و اعتراض علیه این سرکوب‌ها فرا می‌خوانیم.

کمیتهٔ اتحاد عمل برای دمکراسی
۹ آوریل ۲۰۰۱ - ۲۰ فروردین ۱۳۸۰

متشكل از:
حزب دمکرات کردستان ایران
سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)